

מסכת יומא

פרק א

א. שבעת ימים קדם יום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו
ללשכת פלֵהֶדְרִין, ומתקנין לו כהן אחר תחתיו, שְׁמָא יֵאָרֶע בו
פסול. רבי יהודה אומר, אף אִשָּׁה אַחֶרֶת מִתְקַנֵּין לו, שְׁמָא תָמוּת
אַשְׁתּוֹ, שְׁנֵאָמַר (ויקרא טז) וְכֹהֵן בֶּעָדוֹ וּבְעָדָהּ בֵּיתוֹ. בֵּיתוֹ, זו אִשְׁתּוֹ.
אָמְרוּ לוֹ, אִם כֵּן, אֵין לְדַבֵּר סוּף:

ב. כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים הוּא זוֹרֵק אֶת הַדָּם וּמִקְטִיר אֶת הַקֶּטֶר
וּמִטִּיב אֶת הַנְּרוֹת וּמִקְרִיב אֶת הָרֹאֵשׁ וְאֶת הָרֶגֶל. וְשָׂאָר כָּל הַיָּמִים,
אִם רָצָה לְהִקְרִיב, מִקְרִיב, שְׁכַהֵן גָּדוֹל מִקְרִיב חֶלֶק בְּרֹאֵשׁ וְנוֹטֵל
חֶלֶק בְּרֹאֵשׁ:

ג. מִסְּרוּ לוֹ זָקֵנִים מִזִּקְנֵי בֵּית דִּין, וְקוֹרִין לִפְנֵיו בְּסֵדֶר הַיּוֹם,
וְאֹמְרִים לוֹ, אֵישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל, קָרָא אֹתָהּ בְּפִידָה, שְׁמָא שְׁכַחְתָּ או
שְׁמָא לֹא לָמַדְתָּ. עָרַב יוֹם הַכְּפוּרִים שְׁחֲרִית, מַעֲמִידִין אוֹתוֹ בְּשַׁעַר

מִזְרַח, וּמַעֲבִירִין לְפָנָיו פָּרִים וְאֵילִים וּכְבָּשִׁים, כְּדֵי שְׂיֵהָא מִכִּיר
וְרָגִיל בְּעִבּוּדָה:

ד. כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים לֹא הָיוּ מוֹנְעִין מִמָּנוּ מֵאָכֹל וּמִשְׁתָּה, עָרַב יוֹם
הַכַּפּוּרִים עִם חֲשֻׁכָה, לֹא הָיוּ מַנִּיחִים אוֹתוֹ לֵאכֹל הָרִבָּה, מִפְּנֵי
שֶׁהִמָּאכֹל מֵבִיא אֶת הַשָּׁנָה:

ה. מִסְרוּהוּ זִקְנֵי בֵּית דִּין לְזִקְנֵי כְּהֻנָּה, וְהַעֲלוּהוּ לַעֲלִית בֵּית
אֲבֹטִינָס, וְהַשְׁבִּיעוּהוּ וּנְפָטְרוּ וְהִלְכוּ לָהֶם. וְאָמְרוּ לוֹ, אִישִׁי כֹהֵן
גָּדוֹל, אָנוּ שְׁלוּחֵי בֵּית דִּין, וְאַתָּה שְׁלוּחָנוּ וּשְׁלִיחַ בֵּית דִּין, מִשְׁבִּיעִין
אָנוּ עָלֶיךָ בְּמִי שֶׁשָּׁכַן שְׁמוֹ בְּבֵית הַזֶּה, שֶׁלֹּא תִשָּׁנָה דָּבָר מִכָּל מָה
שֶׁאֲמַרְנוּ לָךְ. הוּא פּוֹרֵשׁ וּבּוֹכָה, וְהֵן פּוֹרְשִׁין וּבּוֹכִין:

ו. אִם הָיָה חָכָם, דּוֹרֵשׁ. וְאִם לֹא, תִּלְמִידֵי חֲכָמִים דּוֹרְשִׁין לְפָנָיו.
וְאִם רָגִיל לְקִרּוֹת, קוֹרֵא. וְאִם לֹא, קוֹרִין לְפָנָיו. וּבִמָּה קוֹרִין לְפָנָיו,
בְּאִיּוֹב וּבְעֶזְרָא וּבְדַבְּרֵי הַיָּמִים. זִכְרָיָה בֶּן קִבּוּטָל אוֹמֵר, פְּעָמִים
הָרִבָּה קָרִיתִי לְפָנָיו בְּדִנְיָאֵל:

ז. בִּקְשׁ לְהִתְנַמֵּנִם, פֶּרֶחַי כְּהֻנָּה מִכִּין לְפָנָיו בְּאֶצְבַּע צִרְדָּה,
וְאוֹמְרִים לוֹ, אִישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל, עֲמֹד וְהִפֵּג אַחַת עַל הָרֶצֶפָה. וּמַעֲסִיקִין
אוֹתוֹ עַד שֶׁיִּגִּיעַ זְמַן הַשְׁחִיטָה:

ח. בְּכָל יוֹם תִּזְכְּרוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ בְּקִרְיַת הַגָּבֶר אוֹ סִמּוּךְ לוֹ, בֵּין
לְפָנָיו בֵּין לְאַחֲרָיו. בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים מִחֲצוֹת, וּבְרִגְלִים מֵאַשְׁמוּרָה
הָרִאשׁוֹנָה, וְלֹא הִיָּתָה קִרְיַת הַגָּבֶר מִגֵּעַת עַד שְׁהִיָּתָה עֲזָרָה מְלֵאָה
מִיִּשְׂרָאֵל: